

НАТО мора да да политички коментар на процуреле планове преко сајта Викиликс о одбрани Пољске, Естоније, Литваније и Летоније од руске агресије. Ови подаци бацају сенку на Лисабонски самит, сматра Дмитриј Рогозин, стални представник Русије при организацији НАТО.

Према подацима који могу да се прочитају на Викиликсу, у јануару 2010. године Вашингтон и НАТО потписују акциони план за заштиту горенаведених земаља у случају војног конфликта са Русијом. Документ је објављен тек неколико дана после самита у Лисабону на којем је алијанса објавила о „ресетовању“ односа са Москвом. У четвртак генерални секретар НАТО Андерс фог Расмусен бајато одговара да алијанса не види у Русији непријатеља и не представља претњу за њу.

„Анонимци“ не праштају за Асанжа

Док је оснивач Викиликса Џулијан Асанж у британском затвору у очекивању суда, његове присталице не седе скрштених руку. Група која се именовала као „Анонимци“ (Анонумоус) почела је прави хакерски рат против непријатеља Викиликса. Масовни осветнички напади усмерени су на платне системе „Виза“, „Мастеркард“, „ПејПал“ и „ПостФајнанс“. Своју порцију вирусних проблема је добило тужилаштво Шведске и бивши гувернер Аљаске, бивши кандидат за вице-председника САД Сара Пејлин.

У светским медијима су се појавиле бројне репортаже из шведског центра за податке Пионен који припада провајдеру Бахнхоф ИСП. Управо се на његовим серверима одомаћио Викиликс. Тај центар се налази у подземном атомском склоништу у Стокхолму. Услуге овог провајдер користе хиљаде клијената, и Викиликс је један од њих, рекао је Гласу Русије сарадник компаније Ула Вирен:

„Пружамо услуге Викиликсу на истим условима као и другим компанијама. То је стандардни уговор. Једина разлика је да су они изабрали појачану заштиту од вируса.“

На питање да ли провајдер намерава да блокира сајт Викиликс, Вирен је одговорио да је то могуће ако то основано буду тражиле власти.

Џулијан Асанж је још пре предаје британским властима изјавио да ако буде затворен, ако погине или ако се нешто деси са сајтом, огромна порција докумената ће бити сместа објављена. Као кажу компјутерски експерти, нико није у стању да то спречи, јер тајну електронску информацију обично запечате 56-битним кључем, а Асанж је на свој фајл поставио 256-битни. Потребно је неколико десетина година да се провали та информација.

„Случај Викиликс подиже рат информацијама на нови ниво“, рекао је у интервјуу Гласу Русије стручњак за компјутерске технологије Александар Власов:

„Рат информацијама већ одавно воде специјалне службе различитих земаља. Друга је ствар што је са појавом Викиликса тај рат прешао на нови ниво. Укључиле су се у то неке нове, засад непознате структуре.“

Главно је питање, ко заиста стоји иза Викиликса? Усамљени Асанж који је одлучио да покаже свету шта се ради иза кулиса званичне политике. Или је то координисана акција структура за које ми још увек не знамо?

(Глас Русије)